

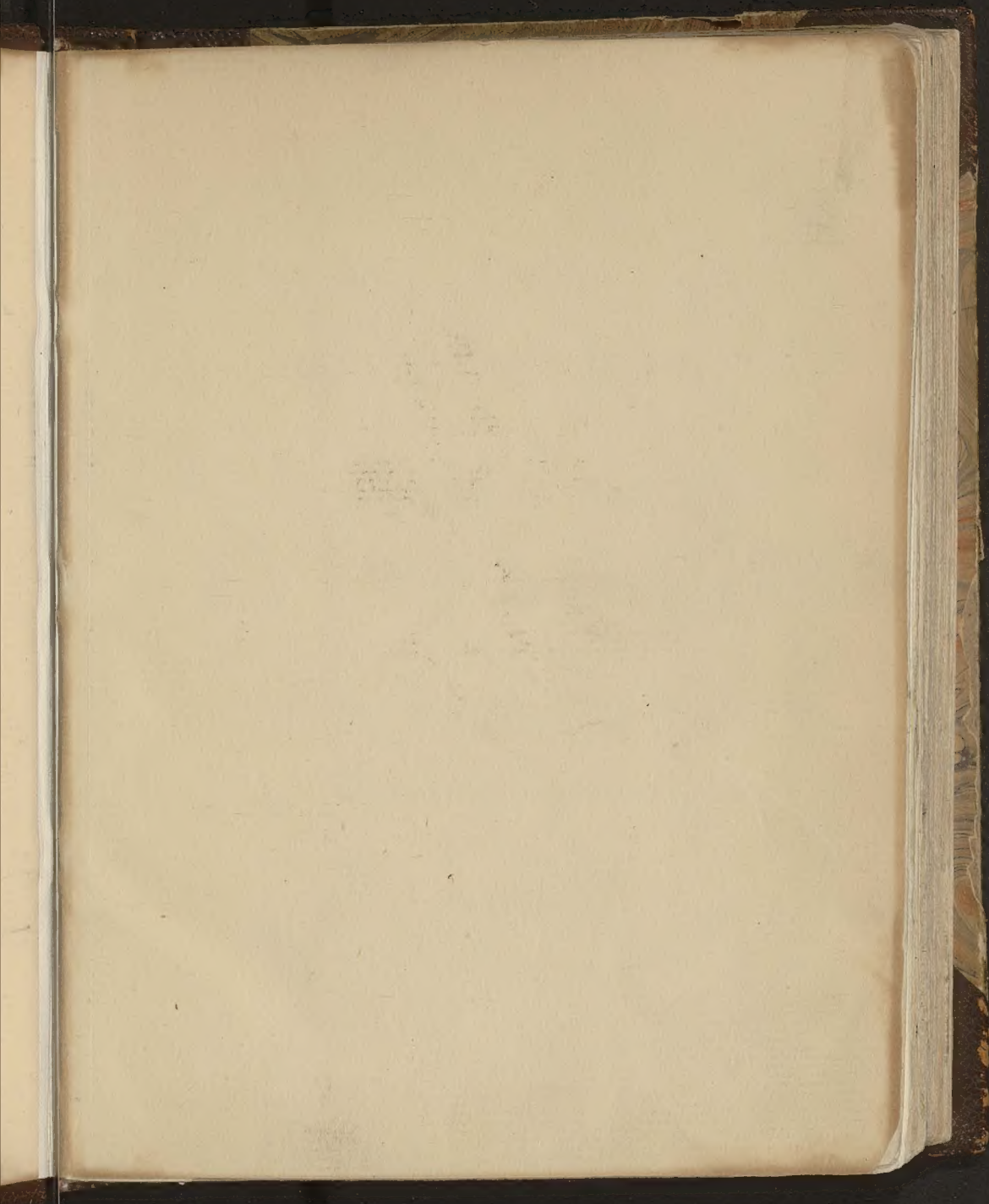

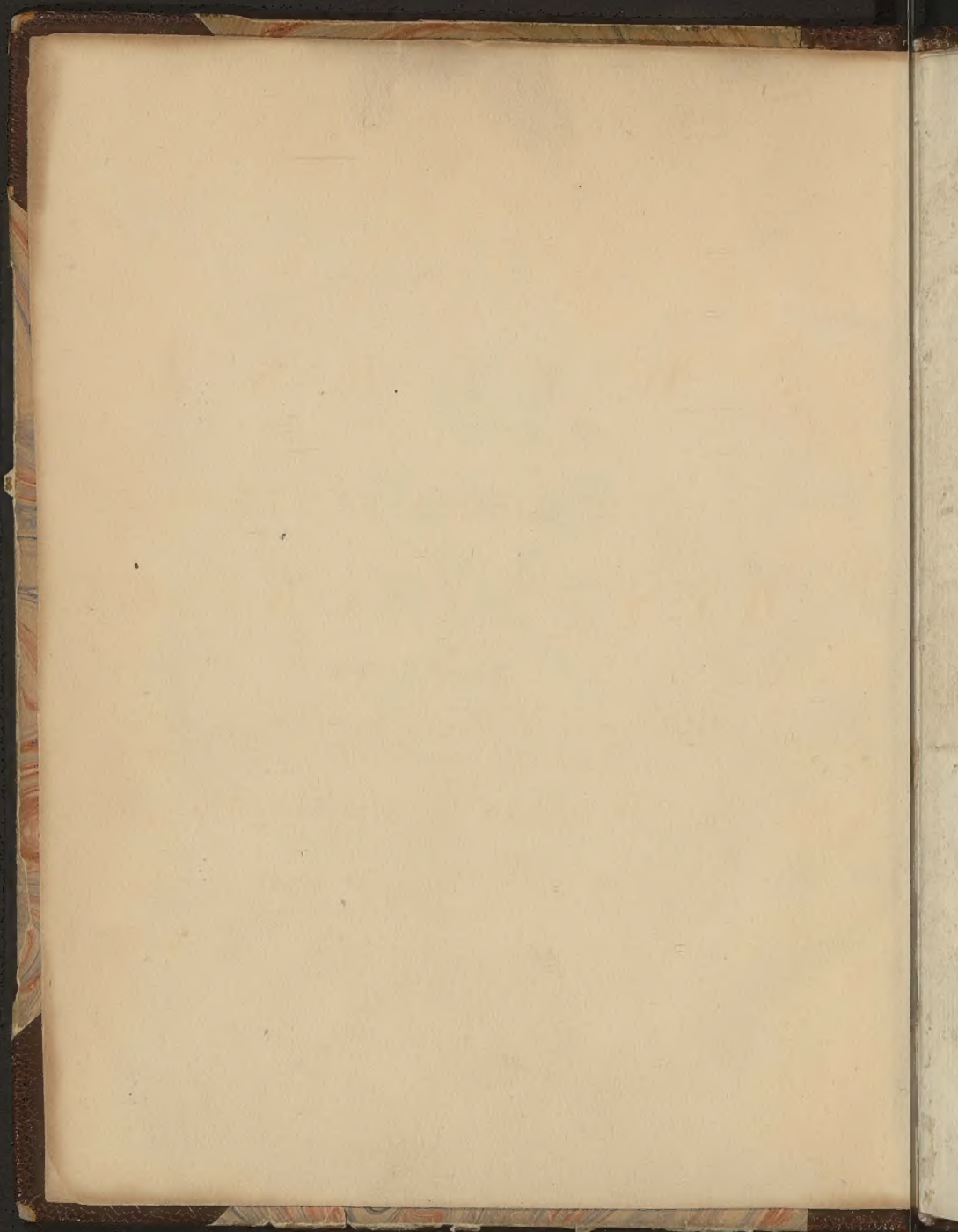
Ex Bibliotheca com. Wodzicki
in Niedźwiedz

Donum prof. Cas. Wodzicki

249661 **T** 249679

D O
NAYIASNIEYSZEGO MIŁOSCIWEGO PANA
STANISŁAWA AUGUSTA

KROLA POLSKIEGO WIELKIEGO XIĄŻĘCIA LITT: &c.

W DZIEŃ DOROCZNEY KORONACYI

Przy ofiarowaniu Czerwonego Złotego Władysława Jagellończyka.

KTory tę, KROLU! co Twe wieńczy skronie,
Nosił z następstwa Koronę na głowie,
W którego dzielne poruczyli dłonie
Osierociałe swe berło Węgrowie,
By dało Turkom odpor Jego ramię,
Tego Ci stawiam w złotym kruszcu znamię.

Choć niepowabne z stępla i poloru,
A z samey znaczne grubych lat pieczęci,
Do szacownego byś ie przyjął zbioru,
Warte, dla drogię Rycerza pamięci.
Wszak i Ty KROLEM z krwi Jagellonowey,
Co większą, Twoy los z iego iednakowy.

249669

Daic

Dać on w młodym wieku dzieł zadatki,
Do iakich zdadne są Jego przymioty;
Ty Twoich, na Tron przyniosł zakład rzadki;
Bo mądrość KROLA, miłość Patryoty;
Wślawia on Warnę czyichś przestępstw karą;
Ty także cudzych stał się win ofiarą.

Wie świat, coś poniosł od wzięcia Korony,
Y iak dobroci Twey zawisć dopiekła,
Kto inny zasiał, Tobie wzrosły plony,
Doyrzeć im nagle pomogła złość wściekła,
Niezgoda pożar swym uporem zarzy,
Duma wydziwia, Ty cierpisz potwarzy.

Gwaru na obcy ucisk pełno wszędy,
A nikt słabości nie chce widzieć zrzodła,
Lube, bo dawne, choć szkodliwe błędy,
Wkradła się w serca z zbytkiem chciwość podła;
Ty sam wybuchłych nieszczęść rwiesz osnowę,
Ztąd Ci też wcześniej śnieżą troski głowę.

Zwracając oko na wsteczne nam czasy,
Nie znajdziem, ktoby z zesłych Krolow dłużej
Nad Ciebie z wrogiem złym chodził w zapasy,
A mniej się potknął w swych rządow podróży.
Więceyż wdzięczności Twa staranność widzi?
Ah! w tym nas pewnie potomność zawstydzi.

Ta to siedzących na Tronie jest dola,
Ze ich świat płacze, kiedy żyć przestaną;
Westchnął nad stratą Władysława Krola,
Gdy go otwartą chłonnie Turczyn ściana.
Przecież powstało Polskie znowu plemię,
Co uwolniło z tey boiaźni ziemię.

W nas zaś dawnego choć uspiły ducha,
Nierząd, i w zbytkach życie zniewieszciało,
W Twych przedłużeniu dni iednak otucha
KROLU! że dźwigniesz Narodową chwałę;
Choćby innego nie było zadatku,
Dość, żeś nas dotąd bronił od upadku.

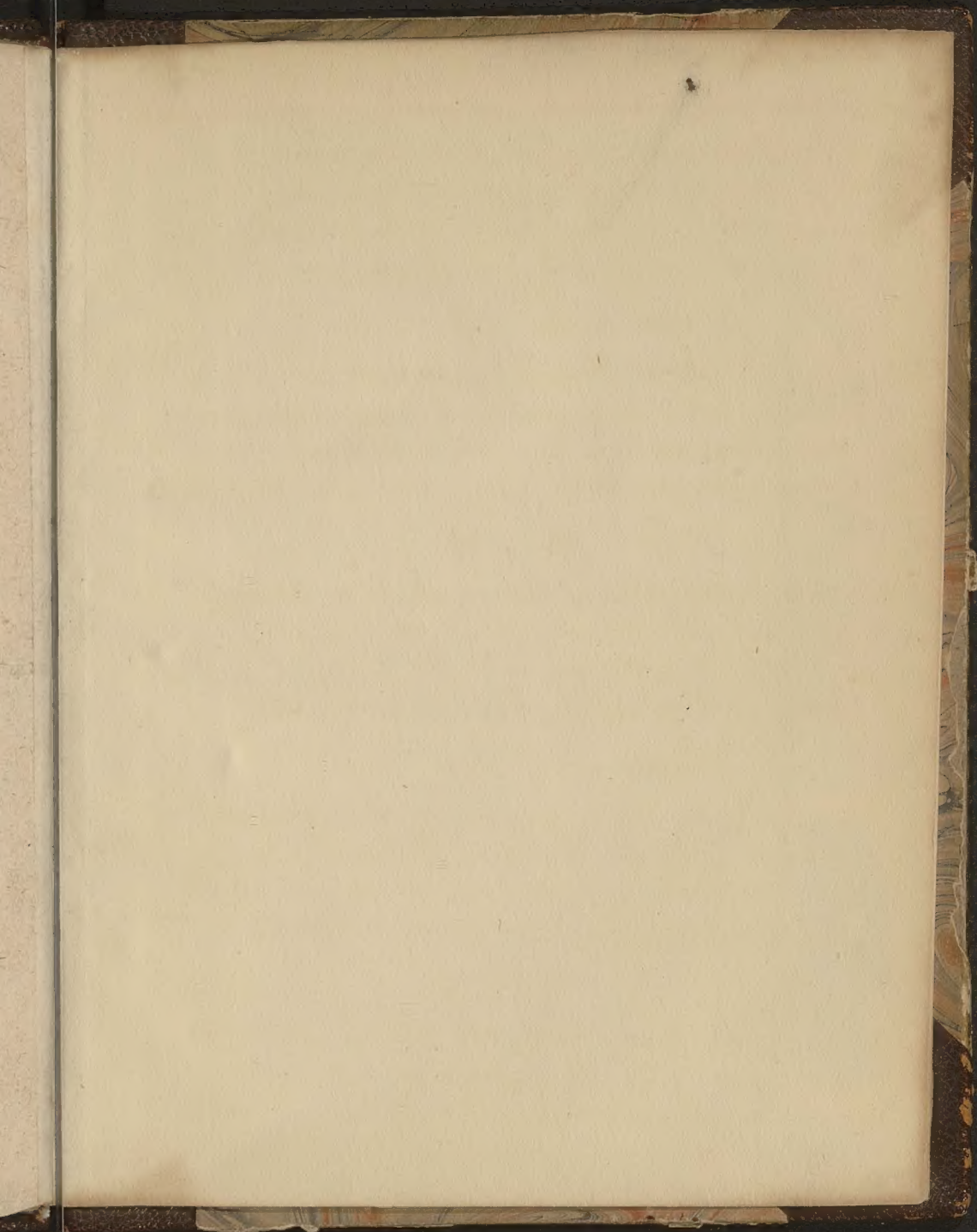
A baczny nadal, uprzętasz zawady,
Szczepiąc w umysłach Polskich światło zdrowe,
Ożywiasz Prawa ciągłej duchem Rady,
Krzepisz nadgrodą przemysły Kraiowe,
Wszystkiemi zgoła zaradzasz sposoby,
By się Kray zamogł w siły, i ozdoby.

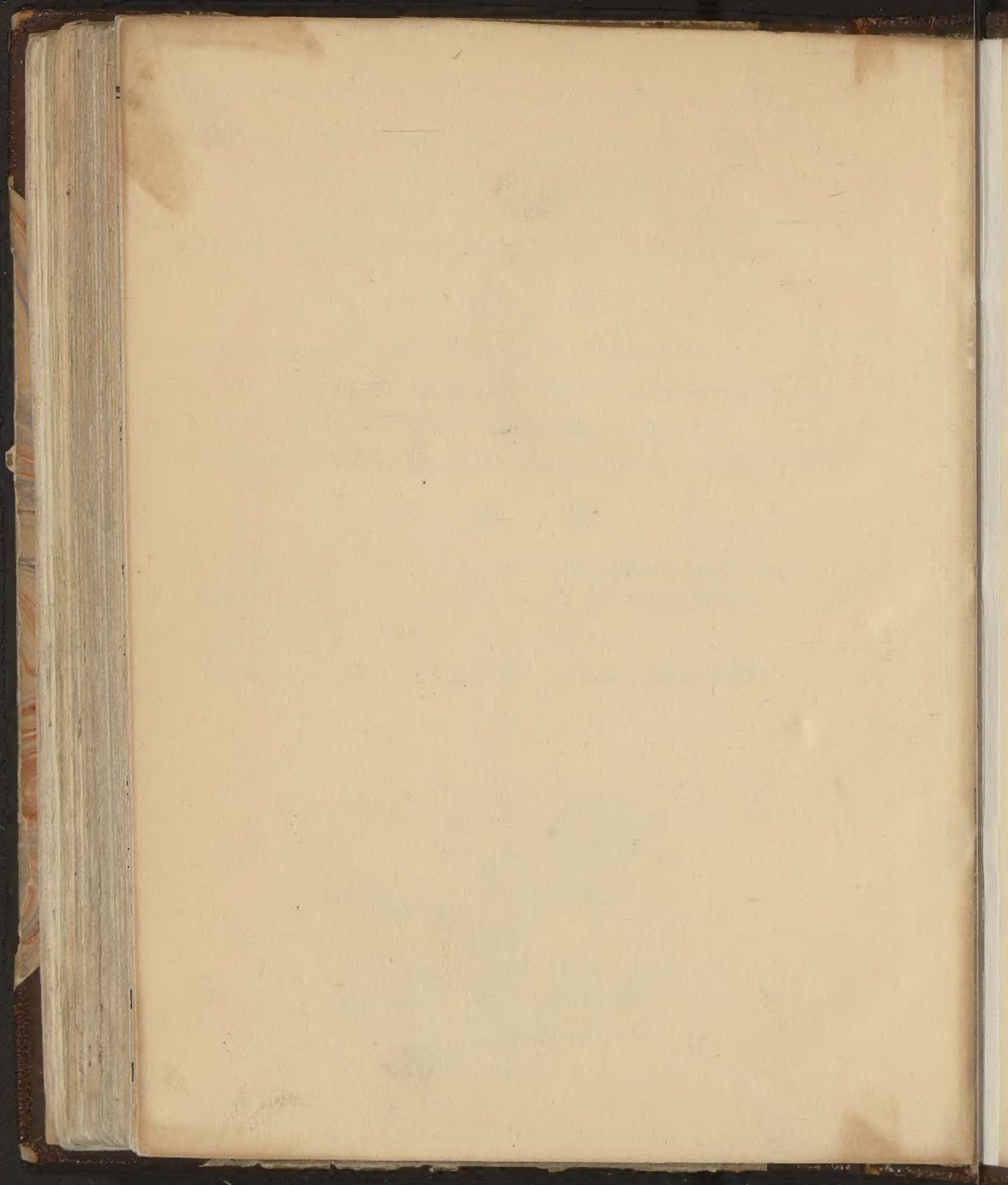

Ty tylko sławny niegdyś z dzieł Narodzie!
Do prac się Oycę przykładay z ochotą,
Możesz wstać znowu przy rządzie i zgodzie,
Dziwiąc Sąsiady odwagą i cnotą.
Wszak to zwyczajną jest Mocarstw koleją,
Ze słabe rosną, a mocne słabieją.

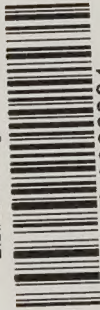

Biblioteka Jagiellońska

stdr0022964

